

Vragen en antwoorden: Kennissessie toelichting nieuwe subsidie STIHWI

Een antwoord op de vragen die tijdens de sessie niet beantwoord zijn

1. **Offshore wind zal belangrijk zijn om groene waterstof te produceren. Echter, als er Contract for Difference (CfD) wordt ingeregeld voor windparken, dan valt dat volgens de huidige regels onder subsidie en dus niet geldig voor RFNBO's. Werken jullie parallel aan het opheffen van deze vereiste vanuit de EU?**
Dit is ook voor ons (KGG/RVO) een belangrijk aandachtspunt, want als de regels zouden blijven zoals ze zijn dan wordt het erg lastig om in de toekomst voldoende groene waterstof te produceren. Van diverse kanten, waaronder door lidstaten incl. Nederland, wordt er bij de Europese Commissie op aangedrongen om gedelegeerde verordening (EU)2023/1184 te herzien. Vanuit Nederland is al benoemd dat daarbij de regels rond additionaliteit en het gesubsidieerd zijn van de elektriciteit aanpassing behoeven, om dezelfde reden als in deze vraag wordt aangekaart. Tegelijkertijd houdt de overheid bij de vormgeving van deze CfD's voor windparken rekening met de wens om met offshore wind RFNBO-waterstof te produceren. Over de vormgeving van de CfD's en relatie tot elektrolyse beoogt KGG uiterlijk in maart een Kamerbrief te sturen.
2. **Hoe zit het met third party acces bij een exploitant van een importterminal? Waarbij waterstof van de betreffende partij is, en niet van de terminalhouder.**
 - a. **[Reactie op deze vraag] Hier ben ik ook benieuwd naar. Naar mijn lezing kan (meestal) zowel een terminaleigenaar als de terminalgebruiker niet voldoen aan de definitie van exploitant.**
Na reacties tijdens de kennissessie op 13 januari is duidelijk dat we de conceptregeling op dit punt moeten herzien. De bedoeling is dat de eigenaar van de waterstofdrager die in de importterminal wordt geconverteerd naar waterstof, een leveringsovereenkomst moet kunnen sluiten met een afnemer die een aanvraag doet in de STIHWI regeling.
3. **Als waterstof met goedkope stroom uit het buitenland kan meedingen in deze Nederlandse subsidie terwijl elektrolyzers in Nederland dure elektriciteit uit dezelfde bidding zone (Nederland) moet gebruiken is dit oneerlijke concurrentie.**
Staatssteunregels staan ons niet toe om als voorwaarde in de regeling op te nemen dat de afnemer die subsidie aanvraagt alleen gebruik maakt van in Nederland geproduceerde waterstof. Er zal dus inderdaad concurrentie kunnen optreden tussen waterstof geproduceerd in Nederland en waterstof die elders wordt geproduceerd. Deze concurrentie zal in de beginjaren (2030) nog beperkt zijn zo lang de infrastructuur (pijpleidingen over langere afstanden en importterminals) nog in ontwikkeling is.
4. **Klopt het dat het instrument 'versoepeling inboekregels' niet meetelt in deze regeling? Dat betekent toch dat bedrijven zonder fysieke waterstofconnectie de facto uitgesloten zijn van deze regeling: is dat niet in strijd met het principe van gelijke toegang?**
Het klopt dat in deze regeling geen gebruik mag worden gemaakt van de tijdelijke versoepeling van inboekregels die gaat gelden onder de verplichting aan bedrijven. In de toelichting op de regeling wordt in paragraaf 2.3 onderbouwd waarom dit zo is. Voor bedrijven zonder fysieke connectie is deelname aan de regeling wellicht mogelijk voor kleinere volumes die via tube trailers zijn te vervoeren. Voor grote volumes vormt het nog ontbreken van pijpleidingen inderdaad een barrière voor het meedoen aan de eerste tender van de STIHWI. Die bedrijven zullen moeten wachten tot een vervolgtender waarin de vereiste wordt losgelaten dat de levering in 2030 moet starten. Het ontbreken van fysieke waterstofconnectie heeft meer gevolgen dan alleen de gevolgen die in de vraag worden benoemd. Het maakt ook het halen van de lidstaatverplichting uit

artikel 22 bis van de Richtlijn hernieuwbare energie lastiger. Het ontbreken van die infrastructuur betekent echter niet dat de Europese Commissie automatisch toestaat dat dit lidstaatdoel naar een later jaartal kan worden opgeschoven, en dus moet Nederland iets doen om deze verplichting te halen. Dit is waarom de regeling nu wordt gelanceerd en dit is één van de redenen waarom de versoepeling inboekisen niet van toepassing wordt verklaard op deze subsidieregeling. Een bedrijf dat op korte termijn groene waterstof zou willen produceren ontwikkelt bij voorkeur een initiatief waarmee de afhankelijkheid van derden (zoals Hynetwork) zoveel mogelijk wordt voorkomen.

5. De grens van 20 ton/jr: wat als je daar onder zit, en het jaar daarna weer erboven. Kun je daar omheen schommelen en toch nog/weer subsidie ontvangen?

In de regeling staat over deze 20 ton per jaar de afwijzingsgrond *“een aanvraag wordt afgewezen als (...) (e) uit de leveringsovereenkomst blijkt dat de beoogde afname van hernieuwbare waterstof gedurende de periode van overdracht van hernieuwbare waterstofeenheden industrie waterstof in enig jaar minder dan 20 ton hernieuwbare waterstof per jaar bedraagt”*. Dit betekent dat uit de leveringsovereenkomst moet blijken dat overeengekomen is dat in ieder jaar minimaal 20 ton waterstof zal worden geleverd aan de afnemer die de subsidie aanvraagt. Dus daar omheen schommelen leidt tot een afwijzing van de aanvraag, en dan kan er dus ook geen subsidie worden ontvangen. Als aan deze voorwaarde wordt voldaan, en tijdens de subsidielooptijd blijkt dat de levering in één of enkele van de subsidiejaren toch onder de 20 ton per jaar blijft, dan heeft dat geen consequenties (immers: de aanvraag kan dan niet meer worden afgewezen).

We horen in reactie op de consultatie overigens graag of deze ondergrens van 20 ton per jaar een goede ondergrens is, of dat deze omhoog of omlaag zou moeten worden bijgesteld, inclusief een onderbouwing waarom dat zou moeten worden gedaan.

6. Ik wil toch nog een keer aangeven dat de exploitant van een waterstofterminal over het algemeen geen waterstof kan leveren. Een exploitant is volgens de definitie de beheerder van de terminal. En een beheerder moet onder onderhandelde derdentoegang de capaciteit aanbieden aan andere marktpartijen. De exploitant is over het algemeen dus niet de partij die waterstof levert. De regeling houdt geen rekening met deze realiteit van onderhandelde derdentoegang. Ik zou hier graag verder over in gesprek gaan.

Na reacties tijdens de kennissessie op 13 januari is duidelijk dat we de conceptregeling op dit punt moeten herzien. De bedoeling is dat de eigenaar van de waterstofdrager die in de importterminal wordt geconverteerd naar waterstof, een leveringsovereenkomst moet kunnen sluiten met een afnemer die een aanvraag doet in de STIHWI regeling.

7. De STIHWI beschikking moet het volledige jaar 2030 omvatten. Volgens het laatste, nog niet bevestigde (!), uitrolplan van HNS zouden dan alleen inboekers en producenten/terminals in het Rotterdamse cluster in aanmerking komen. Maakt dat de spoeling niet (onnodig) dun en sluit het dan ook niet (onbedoeld) heel veel partijen uit?

Zie ook het antwoord op vraag 4. Naar onze mening zou iedere producent mee kunnen doen op basis van kleine, via tube trailer te vervoeren volumes. Ons beeld is dat er voldoende potentiële afnemers zijn, ook buiten de Rotterdamse haven, die voor of in 2030 verbonden kunnen zijn met producenten zodat in 2027 een eerste tender van de STIHWI kan worden georganiseerd. We achten het waarschijnlijk (maar kunnen daarover op dit moment geen zekerheid geven) dat er ook een tweede tender zal worden georganiseerd waarbij dan de voorwaarde “start in 2030” zal worden losgelaten.

8. Waarom richt deze regeling zich alleen op RFNBO waterstof en niet op RFNBO ammoniak of methanol oid? De RED ligt de verplichte toepassing op RFNBO en niet alleen op waterstof naar ik meen.

Dat is omdat – als we een tender zouden organiseren waarin de inzet van RFNBO-waterstof zou concurreren met de inzet van RFNBO-methanol en RFNBO-ammoniak – de tender naar verwachting gewonnen zou worden door projecten waarin alleen RFNBO-methanol of RFNBO-ammoniak zou worden ingezet, omdat deze (geïmporteerde) waterstofdragers per GJ naar verwachting goedkoper zijn dan RFNBO-waterstof. Dat neemt niet weg dat in de toekomst mogelijk besloten zou kunnen worden om ook een (aparte) tender te organiseren voor RFNBO-waterstofdragers.

9. **Vraag naar aanleiding van een eerdere vraag over een exploitant van een import terminal: wat wordt nu precies verstaan onder een exploitant? Als dat de operator is: die levert toch geen waterstof (maar biedt diensten aan voor waterstofimport). Wat heeft een leveringsovereenkomst voor waterstof met een inboeker dan voor zin?**

Na reacties tijdens de kennissessie op 13 januari is duidelijk dat we de conceptregeling op dit punt moeten herzien. De bedoeling is dat de eigenaar van de waterstofdrager die in de importterminal wordt geconverteerd naar waterstof, een leveringsovereenkomst moet kunnen sluiten met een afnemer die een aanvraag doet in de STIHWI regeling. We zullen na de internetconsultatie de concept regeling op dit punt aanpassen.